

Служба „Преса
и информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 92/16
Люксембург, 8 септември 2016 г.

Решение по дело C-160/15
GS Media BV/Sanoma Media Netherlands BV,
Playboy Enterprises International Inc.,
Britt Geertruida Dekker

Поставянето на уебсайт на хипервръзка към произведения, обект на авторско право, които са публикувани на друг уебсайт без разрешение от автора, не е „публично разгласяване“, когато лицето, което я е поставило, не е целяло да получи печалба и не е знаело, че произведенията са публикувани незаконно

Ако обаче хипервръзките са предоставени с цел печалба, трябва да се презумира, че се е знаело, че публикуването им на другия уебсайт е незаконно

GS Media е оператор на уебсайта GeenStijl, на който според предоставената от този сайт информация се намират „новини, скандални разкрития и журналистически разследвания по развлекателни теми и закачливи безсмислици“ и който е един от десетте най-посещавани новинарски сайта в Нидерландия. През 2011 г. GS Media публикува материал и хипервръзка, препращаща читателите към австралийски уебсайт, където се намират снимки на г-жа Dekker. Тези снимки са публикувани на австралийския сайт без съгласието на Sanoma, което издава месечното списание Playboy, държащо авторските права върху въпросните снимки. Въпреки че е приканено от Sanoma да премахне въпросната хипервръзка, GS Media отказва да стори това. Когато по искане на Sanoma австралийският сайт сваля снимките, GeenStijl публикува нов материал, който също съдържа хипервръзка към друг сайт, на който могат да се видят въпросните снимки. Този сайт също изпълнява искането на Sanoma да сваля снимките. Впоследствие интернет потребителите, посещаващи форума на GeenStijl, поставят нови връзки към други сайтове, където снимките могат да бъдат разгледани.

Sanoma счита, че GS Media е нарушило авторското право. Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия), който е сезиран със спора като касационна инстанция, отправя в тази връзка въпрос до Съда. Всъщност според една от директивите на Съюза за всяко публично разгласяване на произведение трябва да има съгласие от носителя на авторското право¹. Hoge Raad обаче отбелязва, че в интернет могат да се намерят в изобилие произведения, публикувани без съгласието на носителя на авторското право. За оператора на уебсайт невинаги било лесно да провери дали авторът е дал съгласието си.

В решението си от днешна дата Съдът констатира, че по силата на въпросната директива държавите членки трябва да следят за това авторите да имат изключително право да разрешават или забраняват публичното разгласяване на техни произведения. Същевременно целта на директивата е да се поддържа справедлив баланс между, от една страна, интереса на носителите на авторски права, и от друга страна, защитата на интересите и основните права на ползвателите на закриляни обекти — и по-специално на свободата им на изразяване на мнение и на информация — и на обществения интерес.

Съдът припомня досегашната си практика, според която понятието „публично разгласяване“ предполага индивидуализирана преценка, при която трябва да се вземат предвид няколко допълнителни критерия. Сред тези критерии на първо място е по-специално съзнателният характер на намесата. Така ползвателят извършва разгласяване, когато, като съзнава

¹ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230 и поправка в ОВ L 168, 2016 г., стр. 19).

напълно последиците от своето поведение, се намесва, за да предостави на клиентите си достъп до произведение, което е обект на закрила. На второ място понятието „публично“ се отнася до неопределен брой потенциални адресати и освен това предполага наличие на доста голям брой лица. На трето място от значение е дали публичното разгласяване е извършено с цел печалба.

Съдът уточнява, че досегашната му практика² се отнася единствено до поставянето на хипервръзки към произведения, които са станали свободно достъпни на друг уебсайт със съгласието на носителя на правото, поради което от нея не може да се направи извод, че поставянето на такива връзки по принцип не се обхваща от понятието „публично разгласяване“, когато въпросните произведения са публикувани на другия сайт без разрешение от носителя на правото.

Съдът обаче подчертава във връзка с последната хипотеза, че интернет има особено значение за свободата на изразяване на мнение и на информация, а хипервръзките спомагат за доброто му функциониране, както и за обмена на мнения и на информация. Освен това той признава, че може да се окаже трудно, по-специално за частни лица, желаещи да поставят такива връзки, да проверят дали става въпрос за произведения, които са обект на закрила, и ако това е така, дали носителите на авторско право върху тези произведения са дали разрешение за публикуването им в интернет.

С оглед на това Съдът приема, че за целите на индивидуализираната преценка за наличие на „публично разгласяване“, когато поставянето на хипервръзка към произведение, което е свободно достъпно на друг уебсайт, е извършено от лице, което с поставянето ѝ не е целяло получаване на печалба, следва да се отчете обстоятелството, че това лице не знае и нормално не може да знае, че това произведение е публикувано в интернет без разрешение на носителя на авторското право. Всъщност такова лице по правило не се намесва, съзнавайки напълно последиците от своето поведение, за да предостави на клиенти достъп до незаконно публикувано в интернет произведение.

За сметка на това, когато е установено, че такова лице е знаело или е трябвало да знае, че поставената от него хипервръзка осигурява достъп до незаконно публикувано в интернет произведение, тъй като например е предупредено за това от носителите на авторското право, предоставянето на тази връзка представлява „публично разгласяване“. Същото важи за случая, в който тази връзка позволява на ползвателите да заобикалят ограничителните мерки, които сайтът, на който се намира произведението, обект на закрила, е взел, за да сведе публичния достъп само до своите абонати.

Освен това, когато поставянето на хипервръзки е извършено с цел печалба, от лицето, което ги е поставило, може да се очаква да направи нужните проверки, за да се увери, че съответното произведение не е незаконно публикувано. Ето защо следва да се презумира, че поставянето е извършено при пълно осъзнаване на това, че посоченото произведение е обект на закрила и евентуално че липсва разрешение за публикуване в интернет от носителя на авторското право. При тези обстоятелства и докато тази оборима презумпция не бъде оборена, действието, състоящо се в поставяне на хипервръзка към незаконно публикувано в интернет произведение, върху която може да се натисне, представлява „публично разгласяване“.

В случая е безспорно, че GS Media е предоставило хипервръзките към файловете, съдържащи снимките, с цел печалба и че Sanoma не е дало разрешение за публикуването на тези снимки в интернет. Освен това от изложението на фактите в акта за преюдициално запитване на Hoge Raad изглежда следва, че GS Media е било наясно с това, че публикуването е незаконно, и следователно не би могло да обори презумпцията, че при поставяне на хипервръзките напълно е осъзнавало незаконния му характер. Следователно,

---

² Решение от 13 февруари 2014 г., *Svensson и др.* (C-466/12); определение от 21 октомври 2014 г., *BestWater International* (C-348/13, непубликувано).

стига да не се установи друго при извършването на проверка от Hoge Raad, с поставянето на тези връзки GS Media е извършило „публично разгласяване“.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708